

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. juli 2009

om Italiens statsstøtteordning C 6/04 (ex NN 70/01) og C 5/05 (ex NN 71/04) til fordel for væksthusegartnere (fritagelse for punktafgifter på fyringsolie anvendt til opvarmning af væksthuse)

(meddelt under nummer K(2009) 5497)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2009/944/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med nævnte artikel og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 28. september 2000 og af 17. oktober 2000 anmodede Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den rådede over, de italienske myndigheder om supplerende oplysninger angående den delvise fritagelse for punktafgifter på gasolie anvendt i landbruget i medfør af dekret nr. 268 af 30. september om hasteforanstaltninger vedrørende personindkomstbeskatning og afgifter.
- (2) De italienske myndigheder fremsendte de supplerende oplysninger til Kommissionen ved brev af 31. oktober 2000 og 3. november 2000.
- (3) Efter at have gennemgået oplysningerne anmodede Kommissionen i brev af 20. november 2000 de italienske myndigheder om yderligere oplysninger om afgiftsfritagelsen.

- (4) Da Kommissionen ikke modtog svar inden udløbet af den i ovennævnte brev fastsatte frist på fire uger, sendte den i brev af 26. april 2001 de italienske myndigheder en rykkerskrivelse, hvori den påpegede, at hvis de italienske myndigheder ikke reagerede, ville Kommissionen fremsende påbud om oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽¹⁾ (nu artikel 88).
- (5) Ved brev af 10. maj 2001 meddelte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de yderligere oplysninger, der var anmodet om i brevet af 26. april 2001.
- (6) Ved brev af 2. august 2001 offentliggjorde Kommissionen på baggrund af ovennævnte oplysninger en meddelelse om indledning af en sag om ikke anmeldt statsstøtte (nummer NN 70/01) og anmodede de italienske myndigheder om nye oplysninger.
- (7) Da Kommissionen ikke modtog svar inden udløbet af den fastsatte frist, fremsendte den ved brev af 1. juli 2003 en ny rykkerskrivelse til de italienske myndigheder, hvori den mindede de italienske myndigheder om, at hvis de ikke overholdt den fastsatte frist på fire uger, ville Kommissionen fremsende påbud om oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999. Svarfristen udløb i begyndelsen af august 2003.

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

- (8) Da der ved udløbet af den fastsatte frist ikke var indkommet svar, gav Kommissionen ved beslutning af 10. oktober 2003⁽²⁾ Italien påbud om at fremsende alle de oplysninger, der var begæret i brev af 2. august 2001, og påpegede, at hvis der ikke kom svar fra de italienske myndigheder, ville Kommissionen indlede den procedure, der er omhandlet i artikel 88, stk. 2, i traktaten.
- (9) Da der ikke var indkommet svar på påbuddet om oplysninger, meddelte Kommissionen de italienske myndigheder ved brev af 19. februar 2004 beslutningen om at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, hvad angår bestemmelserne i artikel 5, stk. 5, i lovdekret nr. 268 af 30. september 2000 (sag C 6/04).
- (10) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til støtteordningen.
- (11) Kommissionen har modtaget bemærkninger til støtteordningen fra interesserede parter og videresendt dem til Italien ved brev af 27. april 2004 med anmodning om de italienske myndigheders kommentarer.
- (12) Italien har ikke kommenteret bemærkningerne, men efter at have anmodet om og opnået en udsættelse af svarfristen i forbindelse med indledning af proceduren i henhold til traktatens artikel 88, stk. 2, har de italienske myndigheder fremsendt et svar vedrørende proceduren ved brev af 21. juni 2004, der blev registreret 25. juni 2004.
- (13) Efter fremsendelse af brev af 19. februar 2004 med meddelelse om indledning af proceduren i henhold til artikel 88, stk. 2, med hensyn til artikel 5, stk. 5, i lovdekret nr. 268 af 30. september 2000 har Kommissionen fået kendskab til oplysninger, ifølge hvilke væksthusholdninger angiveligt reelt har nydt fuld fritagelse fra punktafgifterne på fyringsolie anvendt til opvarmning af væksthuse. Kommissionen har derfor ved fax af 10. juni 2004 fremsat begæring om oplysninger om denne supplerende fritagelse.
- (14) Ved brev af 28. juli 2004, der blev registreret den 3. august 2004, sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de italienske myndigheders svar på ovennævnte brev af 10. juni 2004. Af svaret fremgår det, at den ovennævnte supplerende fritagelse blev indført på grundlag af en række forskellige bestemmelser: artikel 24, stk. 3, i lov nr. 388 af 23. december 2000, artikel 13, stk. 3, i lov nr. 448 af 21. december 2001, artikel 19, stk. 4, i lov nr. 289 af 27. december 2002 og artikel 2, stk. 4, i lov nr. 350 af 24. december 2003.
- (15) Kommissionen besluttede på baggrund af oplysningerne at indlede en ny sag om ikke anmeldt støtte, der blev registreret som NN 71/04, for at undersøge, om den supplerende fritagelse er forenelig med fællesmarkedet og informerede de italienske myndigheder herom ved brev af 4. november 2004.
- (16) Ved brev af 24. januar 2005 meddelte Kommissionen den italienske regering, at den havde besluttet at indlede proceduren i EF-traktatens artikel 88, stk. 2, hvad angik den ovennævnte supplerende punktafgiftsfritagelse, som blev indført ved artikel 24, stk. 3, i lov nr. 388 af 23. december 2000, artikel 13, stk. 3, i lov nr. 448 af 21. december 2001, artikel 19, stk. 4, i lov nr. 289 af 27. december 2002 og artikel 2, stk. 4, i lov nr. 350 af 24. december 2003 (sag C 5/05).
- (17) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽⁴⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til støtteordningen.
- (18) Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra interesserede tredjeparter.
- (19) Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union sendte ved brev af 21. februar 2005 registreret den 22. februar 2005 Kommissionen de italienske myndigheders svar angående indledningen af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til ovennævnte supplerende fritagelse.
- (20) Kommissionen anmodede ved brev af 27. september 2007 de italienske myndigheder om supplerende oplysninger om nævnte støtte og svarene i forbindelse med indledningen af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2. De italienske myndigheder blev navnlig opfordret til at bekræfte det forhold, at støtten er i overensstemmelse med det italienske skatte- og afgiftssystemets logik, og til at undersøge, om støtten kunne begrundes i lyset af bestemmelserne i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse, som var i kraft på tidspunktet for støttetildelingen⁽⁵⁾. De italienske myndigheder fik en måned til at svare på anmodningen om supplerende oplysninger.
- (21) Da de italienske myndigheder ikke svarede, sendte Kommissionen dem derfor en rykkerskrivelse ved fax af 15. oktober 2008, hvori den påpegede, at såfremt der ikke forelå et svar inden udløbet af den nye frist på en måned, ville Kommissionen se sig nødsaget til at fremsætte påbud om oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999.

⁽²⁾ Beslutning K(2003) 3802 meddelt Italien ved brev SG(2003) D/232244 af 13.10.2003.

⁽³⁾ EUT C 69 af 19.3.2004, s. 8.

⁽⁴⁾ EUT C 101 af 27.4.2005, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3.

- (22) Da Kommissionen ikke modtog svar inden udløbet af den fastsatte frist, sendte den de italienske myndigheder ovennævnte påbud ved brev af 5. december 2008 ⁽⁶⁾.
- (23) Ved e-mail af 5. februar 2009, der blev registreret den 9. februar 2009, sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de italienske myndigheders svar på ovennævnte påbud.
- (24) Efter et møde med Kommissionen den 21. april 2009 sendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen et nyt brev fra de italienske myndigheder den 19. maj 2009.

II. BESKRIVELSE

- (25) Ifølge artikel 5, stk. 5, i lovdekret nr. 268 af 30. september 2000 skulle punktafgifterne på fyringsolie, der anvendes til opvarmning af væksthuse, i perioden fra 3. oktober til 31. december 2000 svare til 5 % af punktafgifterne på dieselolie, der anvendes som brændstof.
- (26) Ifølge samme lovdekrets artikel 6, stk. 1, skulle punktafgifterne på dieselolie i landbruget i samme periode svare til 22 % af punktafgifterne på dieselolie, der anvendes som brændstof, og punktafgifterne på benzin skulle svare til 49 % af de normale afgifter på benzin.
- (27) Artikel 24, stk. 3, i lov nr. 388 af 23. december 2000, artikel 13, stk. 3, i lov nr. 448 af 21. december 2001, artikel 19, stk. 4, i lov nr. 289 af 27. december 2002 og artikel 2, stk. 4, i lov nr. 350 af 24. december 2003 indeholder alle en bestemmelse om fuldstændig fritagelse for punktafgifter på fyringsolie, der anvendes til opvarmning af væksthuse i Italien. Fritagelsen dækker perioden fra 1. januar til 30. juni 2001, hele 2002, hele 2003 og hele 2004.

III. FØRSTE INDLEDNING AF PROCEDUREN EFTER EF-TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2 (SAG C 6/04)

- (28) Kommissionen indledte proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, hvad angår bestemmelserne i artikel 5, stk. 5, i lovdekret nr. 268 af 30. september 2000, fordi den var i tvivl om, hvorvidt den punktafgiftsfritagelse på yderligere 17 procentpoint, som var indrømmet væksthusegartnerier, der anvendte fyringsolie til opvarmning af væksthuse, i forhold til landbrugssektorens øvrige operatører, var forenelig med fællesmar-

kedet. Tvivlen begrundedes i det forhold, at de italienske myndigheder uagtet påbuddet om at fremsende oplysninger ikke havde fremlagt oplysninger af nogen art, der kunne påvise, at fritagelsen var forenelig med konkurrencereglerne (de havde ikke end ikke reageret på påbuddet). Tvivlen blev endvidere bestyrket af det problematiske i berettigelsen af fritagelsen for punktafgifter i lyset af bestemmelserne i Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier ⁽⁷⁾ og det direktiv, som har ophævet den, dvs. Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ⁽⁸⁾.

IV. DE ITALIENSKES MYNDIGHEDERS SVAR PÅ DEN FØRSTE INDLEDNING AF PROCEDUREN EFTER EF-TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2

- (29) De italienske myndigheder anførte i brevet af 21. juni 2004, at punktafgiftsfritagelsen ikke kunne betragtes som statsstøtte, men skulle undersøges inden for rammerne af artikel 8, stk. 2, litra f), i direktiv 92/81/EØF og artikel 15, stk. 3, i direktiv 2003/96/EF. Efter deres mening hører væksthuseproduktion til kategorien »fremstilling i landbrugs- og gartnerisektoren«, som fællesskabslovgivningen giver medlemsstaterne mulighed for at indrømme hel eller delvis fritagelse for punktafgifter, og væksthuseproduktionens punktafgiftsfritagelse indebærer ingen forskelsbehandling inden for landbrugs- og gartnerisektoren i forbindelse med differentiering med hensyn til fritagelser, for så vidt som det står operatørerne frit for at vælge mellem frilandsdyrkning og væksthusedyrkning.
- (30) Ifølge de italienske myndigheder er den anfægtede ordning af ren fiskal karakter. Den bør derfor vurderes som sådan i en overordnet analyse, der omfatter alle medlemsstaterne. Derved undgår man, at undersøgelsen af et enkelt nationalt tilfælde uden for denne ramme fører til en ændring af princippet om, at medlemsstaterne skal behandles ens. I den sammenhæng henviste de italienske myndigheder til den politiske aftale, som blev indgået af Rådet og Kommissionen i forbindelse med Økofin-Rådets møde den 19. marts 2003. Ifølge aftalen er undtagelser fra den generelle skatteordning eller differentiering inden for systemet, som begrundes i beskatningsordningens art eller generelle karakter, ikke statsstøtte.
- (31) Afslutningsvis havde de italienske myndigheder tilføjet, at skøn og foreliggende oplysninger viser, at den pågældende ordning »ikke er til skade for et velfungerende indre marked eller medfører konkurrenceforvridning« (henvielse til betragtning 24 i Rådets direktiv 2003/96/EF).

⁽⁶⁾ Brev SG-Greffe (2008) D/207739.

⁽⁷⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12.

⁽⁸⁾ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

V. BEMÆRKNINGER FREMSAT AF TREDJEPART EFTER FØRSTE INDLEDNING AF PROCEDUREN I EF-TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2

- (32) Ved brev af 19. april 2004, der blev registreret den 21. april 2004, modtog Kommissionen bemærkninger fra en interesseret tredjepart efter indledningen af proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.
- (33) Den interesserede tredjepart beskriver i brevet usikkerheden på det marked, hvor han udøver sin virksomhed, og problemerne som følge af prisstigningerne på olie, der anvendes til opvarmning af væksthuse. Den interesserede tredjepart mener, at hvis udfaldet af Kommissionens afgørelse om nævnte fritagelse bliver negativt, vil mange virksomheder inden for sektoren blive tvunget til at lukke eller reducere forbruget af brændstof til opvarmning af væksthuse, der vil medføre en forringelse af deres produktkvalitet. Ifølge den interesserede tredjepart er priserne på brændstof, der anvendes til opvarmning, i Belgien og Nederlandene (methan og fyringsolie) 20 % til 40 % lavere end den pris, der betales for fyringsolie i landbruget, og fritagelsen vil derfor ikke bevirke konkurrenceforvridning. Endelig fremfører tredjeparten, at stadig flere og flere virksomheder inden for hans aktivitetsområde benytter methangas til opvarmning af væksthuse.

VI. ANDEN INDLEDNING AF PROCEDUREN EFTER EF-TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2 (SAG C 5/05)

- (34) Kommissionen lancerede anden indledning af proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, efter at være kommet i besiddelse af oplysninger, der viste, at den fritagelse for punktafgifter, som var indrømmet producenterne af væksthusafrøder, reelt var en del større, end den fritagelse, som var blevet undersøgt i forbindelse med første indledning af proceduren. Den rejste tvivl i forbindelse med første indledning, som blandt andet skyldtes, at de italienske myndigheder ikke havde besvaret det fremsendte påbud om oplysninger, blev styrket af de italienske myndigheders reaktion ved første indledning af proceduren. Den tvivl, som Kommissionen havde givet udtryk for i forbindelse med anden indledning af proceduren, var i det væsentlige begrundet i følgende betragtninger:

- a) de italienske myndigheder mener, at fritagelsen for punktafgifter på brændstoffer uanset deres omfang ikke er statsstøtte, men derimod foranstaltninger af fiskal karakter, der er berettiget på baggrund af den pågældende ordning; de italienske myndigheder har imidlertid ikke fremlagt dokumentation til underbygning af disse argumenter
- b) et andet argument, som de italienske myndigheder har fremført, er, at punktafgiftsfritagelsen ikke medfører

nogen fordrejning af konkurrencevilkårene, da det står gartnerierne frit for at udnytte fritagelsen i og med, at de kan vælge at drive væksthugartneri; argumentet forekommer dog tvivlsomt, eftersom målet med fritagelsen ikke var at tilskynde til omlægning til væksthugartneri, men snarere at lette allerede etablerede gartnerier for en finansiel byrde ved udøvelsen af deres virksomhed

- c) for så vidt angår konkurrenceforvridningsaspektet anfører de italienske myndigheder også, at officielle tal viser, at fuld fritagelse for gartnere ikke bevirker konkurrenceforvridning; efter Kommissionens opfattelse er det ikke klart, hvordan de italienske myndigheder kan støtte dette argument, efter som de i svaret pr. telex den 10. juni 2004 (jf. betragtning 14 ovenfor) til Kommissionen anfører, at de ikke er i stand til at give præcise tal for, hvor store besparelser den fuldstændige fritagelse har givet gartnerierne
- d) de italienske myndigheder har til støtte for antagelsen om, at der ikke er tale om statsstøtte, ikke anført, hvilken konkurrenceregulering der efter deres mening berettiger, at fuld punktafgiftsfritagelse er forenelig med det indre marked
- e) det kan ikke udelukkes, at punktafgiftsfritagelsen har været en overtrædelse af direktiv 92/81/EØF og 2003/96/EF.

VII. DE ITALIENSKE MYNDIGHEDERS SVAR PÅ ANDEN INDLEDNING AF PROCEDUREN EFTER EF-TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2

- (35) Ved brev af 21. februar 2005 gjorde de italienske myndigheder navnlig gældende, at den anden procedure vedrørte samme materielle spørgsmål som dem, der blev behandlet i første indledning af proceduren, og at de bemærkninger, som de allerede havde givet som svar på første indledning, stadig var gældende. De supplerede endvidere svaret med følgende bemærkninger:

- a) medlemsstaters graduering af punktafgifter er ikke statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1: Økofin-Rådets konklusioner af 19. marts 2003 — ifølge hvilke undtagelser fra den generelle beskatningsordning eller differentiering inden for denne ordning begrundet med arten eller generelle træk af skatteordningen ikke indebærer statsstøtte — bekræfter på afgørende vis, at Fællesskabets afgiftsmyndigheder har den primære beføjelse; de ville derfor have givet oplysninger om ordningens art og overordnede principper til omtalte afgiftsmyndigheder, så snart sidstnævnte havde anmodet herom

b) ordlyden »medmindre andet gælder i henhold til andre EF-bestemmelser« i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2003/96/EF kan ikke tolkes i den retning, at EF-traktatens artikel 87 og 88 finder anvendelse på enhver foranstaltning til nedsættelse af eller fritagelse for afgifter, eftersom — hvis fællesskabslovgiveren havde villet lade enhver foranstaltning til graduering af afgifter i henhold til EF-traktatens omfatte af artikel 87 og 88 — ville fællesskabslovgiveren have indføjet dette ønske i form af en henvisning til disse artikler, jf. det grundlæggende princip for fortolkning af loven *lex ubi voluit dixit*. Desuden forholder det sig således, at i enhver fællesskabsretsakt er lovgivers ønske om at lade bestemte foranstaltninger være omfattet af regler om statsstøtte udtrykt klart og ikke med en generel ordlyd som »medmindre andet gælder i henhold til andre EF-bestemmelser«. Dertil kommer, at en præcis og udtrykkelig vending er desto mere nødvendig, eftersom kategorisering af en foranstaltning som »indebærer statsstøtte« eller »indebærer ikke statsstøtte« har afgørende betydning for arten, vilkårene og varigheden af den pågældende ordnings gennemførelse

c) det forhold, at foranstaltningen ikke er til skade for det indre markeds funktion og ikke bevirker konkurrenceforvridninger kan objektivt konstateres, og derfor er de besparelser, som producenterne har kunnet opnå takket være foranstaltningen, irrelevante.

VIII. DE ITALIENSKE MYNDIGHEDERS SVAR PÅ PÅBUDET AF 5. DECEMBER 2008 OM OPLYSNINGER

- (36) Ved brev af 5. februar 2009 vendte de italienske myndigheder navnlig tilbage til spørgsmålet om støttens forenelighed med bestemmelserne i direktiv 92/81/EØF, som efter deres opfattelse ikke med tilstrækkelig tydelighed præciserer kravet om, at afgiftsfritagelse eller afgiftslempelse skal være forenelig med konkurrencelovgivningen.
- (37) De underbygger deres synspunkt med en henvisning til artikel 8 i direktivet, som blandt andet fastsætter, at »uden at det berører andre fællesskabsbestemmelser, kan medlemsstaterne anvende hel eller delvis afgiftsfritagelse eller afgiftslempelse for mineralolier [...], der under afgiftsmyndighedernes kontrol [udelukkende] anvendes... inden for landbrug, gartneri, skovbrug...«.
- (38) Efter de italienske myndigheders opfattelse ophæver teksten »uden at det berører andre fællesskabsbestemmelser« ikke forpligtelsen til at overholde de europæiske konkurrenceregler, hvad der derimod er tilfældet med artikel 26 i direktiv 2003/96/EF. De italienske myndigheder gør gældende, at hvis de to direktiver havde foreskrevet samme forpligtelse, ville fællesskabslovgiveren ikke have haft grund til at udtrykke sig mere tydeligt i

artikel 26 i direktiv 2003/96/EF. De italienske myndigheder konkluderer derfor, jf. artikel 8 i direktiv 92/81/EØF, at medlemsstaterne med fuld berettigelse kan anvende afgiftslempelse eller afgiftsfritagelse i gartnerisektoren.

- (39) De italienske myndigheder understreger dernæst, at anvendelsen af direktiv 92/81/EØF og dermed direktiv 2003/96/EF faktisk bevirker konkurrenceforvridning på det indre marked, fordi de påtænkte lempelser og fritagelser er til fordel for de medlemsstater, der har flere økonomiske midler til rådighed og derfor kan anvende afgiftslempelser på ensartet vis i hele landbrugssektoren. Italien har kun begrænsede midler til rådighed og har derfor besluttet kun at gribe ind til fordel for væksthusholdningerne, da afgiftslempelser og afgiftsfritagelser er blevet anvendt i en krisesituation, der er opstået på grund af prisstigningerne på brændstof til opvarmning. De italienske myndigheder påpeger i den forbindelse, at Kommissionen ikke har beføjelse til at gribe ind i en medlemsstats valg af prioriteter.

- (40) Hvad angår spørgsmålet om fællesskabslovgivningens anvendelse på statsstøtte til miljøbeskyttelse (jf. betragtning 20), gør de italienske myndigheder gældende, at de indrømmede afgiftslempelser er i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte lovgivning og kan derfor begunstiges af undtagelserne heri, da det efter de italienske myndigheders opfattelse drejer sig om gældende afgifter i henhold til punkt 51.2 i lovgivningen. Heri fastsættes det, at såfremt der er tale om gældende afgifter, kan støtte til »udøvelse af virksomhed« i forbindelse med lempelser eller fritagelser tillades, forudsat følgende to betingelser kumulativt er opfyldt:

- den pågældende afgift skal have en mærkbar virkning, hvad angår miljøbeskyttelse
- undtagelserne til fordel for modtagervirksomhederne skal være fastlagt ved vedtagelsen af afgiften eller skal være blevet nødvendige på grund af en betydelig ændring af de økonomiske vilkår, som stiller virksomhederne i en særlig vanskelig situation i konkurrencemæssig henseende. I sidstnævnte tilfælde kan afgiftsbeløbet ikke nedsættes mere end, hvad der svarer til den omkostningsforhøjelse, som er forårsaget af de ændrede økonomiske vilkår. Når denne omkostningsforhøjelse forsvinder, skal afgiftslempelsen ligeledes ophøre.

- (41) Ifølge de italienske myndigheder skal afgifter på brændstoffer til brug i landbruget, især gas til opvarmning, betragtes som miljøafgifter. De har en gunstig indvirkning på miljøet, eftersom de tilskynder producenterne til at reducere forbruget af brændstoffer.

(42) Hvad angår navnlig punkt 51.2, litra b), i rammebestemmelserne, hvorefter undtagelser til fordel for virksomheder skal være besluttet på det tidspunkt, hvor afgiften blev vedtaget, henviser de italienske myndigheder til Kommissionens beslutning K(2005) 4436 af 7. december 2005. I henhold til nævnte beslutning havde »de her omhandlede afgifter ikke nødvendigvis noget eksplicit miljømæssigt sigte fra starten, og fritagelserne blev indført [...] længe før 2001-rammebestemmelserne trådte i kraft. De kan altså behandles, som om de var blevet vedtaget på det tidspunkt, hvor afgiften blev vedtaget. I overensstemmelse med punkt 51.2 i rammebestemmelserne kan reglerne under punkt 51.1 derfor anvendes på de fritagelser, der skal tages stilling til i denne beslutning.« De italienske myndigheder tilføjer, at afgiftsnedsættelsen blev indført, efter at de økonomiske vilkår havde ændret sig (navnlig den eksponentielle stigning i olieprisen), og bragt væksthusholdere i en særlig sårbar position i konkurrencemæssige henseende i forhold til frilandsgartnere. Denne situation har i andre lande foranlediget myndighederne til at træffe foranstaltninger til fordel for væksthusholdere og i fiskeriet. De italienske myndigheder anfører endvidere, at prisudviklingen på fyringsolie i den pågældende periode steg med henholdsvis 37 % i perioden 1999-2000, 26 % i perioden 1999-2001 og 26 % i perioden 1999-2002. Prisstrukturen var derimod følgende (i EUR/liter som årsgennemsnit):

(EUR/liter)

	Industripris	Afgifter	Forbrugerpris
1999	0,217	0,524	0,741
2000	0,342	0,523	0,865
2001	0,317	0,504	0,821
2002	0,292	0,542	0,834
2003	0,314	0,547	0,861
2004	0,354	0,555	0,909

(43) De italienske myndigheder påpeger på den anden side, at anvendelsen af punkt 51 i rammebestemmelserne under alle omstændigheder pålægger virksomhederne at betale en del af afgiften. Den ordning, Italien har indført, opfylder efter deres opfattelse kravet om forenelighed, hvis de begunstigede betaler det mindstebeløb, der er fastsat på fællesskabsplan (mindstebeløbet var ifølge selv-samme myndigheder 13 EUR/1 000 kg i perioden 2000-2003 og efterfølgende 21 EUR/1 000 kg).

(44) Hvad endelig angår det samlede støttebeløb, anfører de italienske myndigheder, at tallene i de forskellige finanslove er skøn baseret på antagelser om forbruget af fyringsolie, og at de skal betragtes som manglende indtægter snarere end tildeling af midler. Efter deres opfattelse er det vanskeligt at måle, hvilken fordel den enkelte producent hidtil har opnået, eftersom forvalt-

ningen af afgiftssystemet varetages af regionerne, provinserne eller endog kommunerne. Tallene vil blive oplyst, så snart de foreligger.

IX. BREVET AF 18. MAJ 2009

(45) I dette brev gør de italienske myndigheder især gældende, at afgifterne er eksisterende afgifter og derfor kan omfattes af de undtagelser, der gælder herfor i henhold til bestemmelserne i rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse med de begrundelser, der er anført i betragtning 42 ovenfor.

(46) Bemærkningerne ledsages af en opdateret version af den tabel, der er anført under betragtning 42 ovenfor (kolonnen med afgifter er delt op i afgifter og moms). Ifølge den nye tabel har prisstrukturen i den pågældende periode været således (denne gang angives tallene i EUR/1 000 l):

(EUR/1 000 liter)

	Industripris	Moms	Afgifter	Forbrugerpris
1999	219,83	123,5	397,67	741
2000	344,35	144,1	375,92	864,33
2001	313,4	136,7	370,11	820,22
2002	293,31	139,7	405,24	838,26
2003	314,37	143,5	403,21	861,1
2004	355,01	151,6	403,21	909,86

(47) De italienske myndigheder understreger, at mellem 1999 og 2004 vedblev forbrugerpriserne på fyringsolie at stige, når der ses bort fra et mindre fald mellem 2000 og 2001. Herefter gentages de bemærkninger, som allerede er fremført i betragtning 42 og 43.

(48) Hvad angår ordningens berettigelse i forhold til det italienske skattesystem, anfører de italienske myndigheder, at i Italien fordeles mængden af afgiftsfritaget brændstof efter arealstørrelse, afgrødekvalitet og det reelt anvendte landbrugsmateriel. Det kan derfor udledes, at fritagelsen beregnes efter arten af den virksomhed, der udøves. Ved væksthusholderi beregnes fritagelsen proportionelt, fordi denne dyrkningsform i høj grad afhænger af fyringsolie og er kendetegnet ved produktionsvilkår, der er helt anderledes end for frilanddyrkning. Dertil kommer, at fritagelsen ikke kun gælder for ét enkelt produkt, men anvendes på al væksthusholdning, og væksthusholderi må anses for at være en udbredt praksis i hele landbrugssektoren.

- (49) Med hensyn til om EF-traktatens artikel 87, stk. 1, finder anvendelse hævder de italienske myndigheder, at ovennævnte betingelser ikke er til stede, da fritagelserne hverken er selektive eller konkurrenceforvridende.
- (50) Hvad angår spørgsmålet om selektivitet, henviser de italienske myndigheder til dom afsagt af Retten i Første Instans i sag T-233/04⁽⁹⁾. I vurderingen (præmis 86) fastslår retten, at »med hensyn til anvendelsen af traktatens artikel 87 er det uden betydning, om situationen for den, der formodes at være omfattet af foranstaltningen, er forbedret eller forværret i forhold til den tidligere retstilstand, eller om situationen ikke har udviklet sig med tiden. Der skal udelukkende tages stilling til, om en statslig foranstaltning som led i en bestemt retlig ordning kan begunstige »visse virksomheder eller visse produktioner«, jf. traktatens artikel 87, stk. 1, i forhold til andre virksomheder, der under hensyntagen til det formål, der forfølges med den pågældende foranstaltning, befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation«.
- (51) Efter de italienske myndigheders opfattelse bevirker fritagelsen vedrørende fyringsolie, der anvendes i et beskyttet miljø, hvor der dyrkes landbrugsafgrøder, ingen skelnen mellem virksomheder, der er i samme retlige og faktiske situation, og heller ikke mellem produkter, eftersom virksomhederne, uanset hvilke afgrøder der produceres, kan omfattes af fritagelsen, når de køber fyringsolie til anvendelse ved væksthushproduktion.
- (52) Hvad angår konkurrenceforvridningsaspektet, henviser de italienske myndigheder til betragtning 43 i Kommissionens beslutning K(2008)1105: »Hel eller delvis afgiftsfritagelse ydet i medfør af artikel 8, stk. 2, i direktiv 92/81/EØF har samme formål som formålet med foranstaltningerne i direktiv 2003/96/EF og er af meget mindre omfang. Det kan derfor tilsvarende hævdes, at nævnte afgiftsfritagelser ikke uretmæssigt forvrider konkurrencen«.
- (53) De italienske myndigheder tilføjer derudover, at Kommissionen under betragtning 32 i nævnte beslutning siger, at denne type foranstaltning, når det drejer sig om brændstoffer, der anvendes i den primære landbrugsproduktion, ikke uretmæssigt er konkurrenceforvridende på grund af landbrugsbedrifternes beskedne størrelse (over 60 % af bedrifterne i EU udnytter et landbrugsareal på under 5 hektar). Med udgangspunkt i denne betragtning understreger de på baggrund af nævnte størrelseskriterium, at de pågældende fritagelser næppe er konkurrenceforvridende, eftersom ca. 80 % af de italienske bedrifter har et udnyttet landbrugsareal på mindre end 5 hektar.
- (54) En anden bemærkning, som de italienske myndigheder fremfører, er, at der til opvarmning af 1 m³ drivhus kun anvendes 2 liter fyringsolie. En undersøgelse foretaget af Ente nazionale per la meccanizzazione agricola (Enama) vedrørende gasolieforbruget i 14 af Italiens 20 regioner viste, at gasolie anvendt i væksthuse (167 436 001 liter) kun udgjorde 11,77 % af gasolieforbruget i landbruget i 2002 og 10,67 % i 2003.
- (55) Efter disse redegørelser til støtte for deres synspunkt om, at nævnte fritagelser ikke er statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1, understreger de italienske myndigheder, at fritagelserne er horisontale og fremhæver i den forbindelse, at alle landbrugere kan være omfattet heraf, hvis de udøver væksthushgartneri. De understreger, at kriteriet om, at der ikke må udøves forskelsbehandling, ikke kan anvendes med tilbagevirkende kraft på grund af princippet om berettigede forventninger og retssikkerhed.

X. VURDERING

- (56) Denne beslutning vedrører forskellen mellem på den ene side punktafgiftsfritagelser for fyringsolie, der anvendes til opvarmning af væksthuse, og på den anden side afgiftsfritagelser for dieselolie, der anvendes som brændstof.
- (57) På baggrund af de italienske myndigheders bemærkninger i svarene på indledningerne af en procedure skal det først og fremmest vurderes, om ordningen indeholder elementer af statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.
- (58) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes af en medlemsstat eller med statsmidler af enhver tænkelig form, som forvrider eller truer med at forvride konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, uforenelig med fællesmarkedet.
- (59) Den pågældende ordning svarer til definitionen, fordi den ud over at være finansieret med statslige midler (ved at indrømme punktafgiftsfritagelser giver staten afkald på bestemte indtægter, som den ellers ville have haft) også begunstiger bestemte virksomheder (landbrugsbedrifter, dvs. dem der udøver væksthushgartneri). Derved kan den påvirke samhandelen og forvride konkurrencevilkårene i lyset af Italiens position, når det gælder væksthushproduktion af landbrugsafgrøder. (Hvad angår f.eks. det areal, som anvendtes til væksthushproduktion af friske grøntsager, var Italien i 2000 og i 2003 den næststørste producent i EU. I 2000 og i 2001 var Italien den største producent af grøntsager i EU, og i den periode, som de indledte procedurer omfatter, var Italien næststørst med hensyn til areal anvendt til væksthushproduktion).

⁽⁹⁾ Dom af 10.4.2008 afsagt af Retten i Første Instans, Nederlandene mod Kommissionen, Sml., s. II-00591.

- (60) I forbindelse med vurderingen af sagen har de italienske myndigheder gjort en række bemærkninger gældende som forsvar for deres påstand om, at ordningen ikke indeholder elementer af statsstøtte:
- på baggrund af den politiske aftale, som blev indgået af Rådet og Kommissionen i forbindelse med Økofin-Rådets møde den 19. marts 2003, er undtagelser fra den generelle [skatte]ordning eller differentiering inden for systemet, som begrundes i afgiftssystemets karakter og generelle opbygning, ikke statsstøtte. I Italien er fritagelser endvidere en del af det italienske skattesystems struktur, eftersom de gælder for al væksthushproduktion og de afgiftsfritagede brændstofmængder fordeles på baggrund af den udøvede virksomhed;
  - på grundlag af skøn og foreliggende data kan det udledes, at den pågældende ordning »ikke er til skade for et velfungerende indre marked eller medfører konkurrenceforvridning« (se punkt 30 og 31)
  - afgiftsfritagelsen er hverken selektiv eller konkurrenceforvridende.
- (61) Det skal navnlig understreges, at ingen politisk aftale kan ændre støttebegrebet, som det objektivt er fastlagt i traktaten.
- (62) Hvad angår argumentet om, at afgiftsfritagelsen betragtes som begrundet i afgiftssystemets karakter og generelle opbygning, mener Kommissionen, at den specifikke afgiftsfritagelse, som er begrænset til en bestemt produktion (i det foreliggende tilfælde væksthushproduktion, der har været omfattet af store punktafgiftsfritagelser i forhold til frilandsproduktion) ikke kan berettiges ud fra afgiftssystemets karakter og logik, når fællesskabsretten i princippet pålægger medlemsstaterne at indføre punktafgifter⁽¹⁰⁾. Samme betragtning gælder, hvor fællesskabsretten ikke indeholder bestemmelser om indrømmelse af sådanne fritagelser. Påstanden om, at fritagelsen gælder for al væksthushproduktion, er ikke relevant i dette tilfælde, fordi hele sektorer af landbrugsproduktionen har været omfattet af fritagelser, der er mindre end dem, som væksthushproducenterne har modtaget. Og hvis — som de italienske myndigheder hævder — den punktafgiftsfritagede brændstofmængde fordeles på grundlag af den udøvede aktivitet, ville afgiftssystemets logik have betydet, at fritagelsen var den samme for alle aktiviteter, der var baseret på anvendelse af gasolie.
- (63) Spørgsmålet om selektivitet er allerede behandlet under betragtning 58 ovenfor. Hvad angår henvisningen til dom i sag T 233-04, konkluderer Kommissionen — i lyset af betragtning 25 og 26 ovenfor — at selv om det måske er rigtigt, at de landbrugere, som anvender gasolie, har været omfattet af fritagelser, er der imidlertid
- ydet større fritagelser til væksthushproducenter. Alle operatører var i samme faktiske situation, fordi de anvendte gasolie i produktionen og var således i samme omfang berørt af ordningens mål (som var at afbøde virkningerne af prisstigningen på olieprodukter) uanset deres retlige status. Det forhold, at nogle i en tilsvarende situation har været begunstiget af større fritagelser end andre viser, at der indgår et element af selektivitet i ordningen.
- (64) Hvad angår påstanden om, at ordningen ikke er til skade for et velfungerende indre marked eller medfører konkurrenceforvridning, afviser Kommissionen de italienske myndigheders argumentation på følgende baggrund:
- den beslutning, som de italienske myndigheder henviser til i betragtning 52 ovenfor, antager, at der er tale om statsstøtte, som kan godkendes på grundlag af den undtagelse, der omhandles i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Undtagelsen kan imidlertid ikke gøres gældende for at vise, at der ikke er statsstøtteelementer i den pågældende ordning (denne betragtning gælder også for det argument, som de italienske myndigheder gør gældende i betragtning 53 ovenfor)
  - de tal, der anføres i betragtning 54 ovenfor, er ikke fuldstændige (14 regioner ud af 20), og der er ikke noget, der gør det muligt at konkludere, at de er repræsentative: det er nemlig ikke muligt at udlede, om de regioner, oplysningerne dækker, svarer til de regioner, hvor væksthushproduktion er mest udbredt. Tallene vedrørende forbruget i landbrugssektoren indikerer derimod, at gasolie er et vigtigt produktionsmiddel i landbruget. Det er under alle omstændigheder tilstrækkeligt, at støtten forbedrer en virksomheds konkurrencemæssige position i forhold til andre virksomheder, den konkurrerer med i samhandelen inden for Fællesskabet, fordi selv samme støtte er af en sådan art, at den skaber konkurrenceforvridning og ændrer samhandelen inden for Fællesskabet⁽¹¹⁾. Det er tilfældet i det foreliggende tilfælde, idet den ydede fritagelse begunstiger italienske virksomheder, der producerer landbrugsprodukter i væksthush, i forhold til virksomheder, der er aktive inden for samme sektor i de øvrige medlemsstater.
- (65) I svaret på første indledning af proceduren havde de italienske myndigheder også gjort gældende, at støtten ikke udgør statsstøtte, men at den skal undersøges på grundlag af bestemmelserne i direktiv 92/81/EØF og 2003/96/EF. De har udledt denne konklusion af argumentet om, at det er udelukket, at der er tale om statsstøtte af den enkle grund, at et EU-direktiv giver mulighed for at indrømme afgiftsfritagelser. Argumentet blev gentaget i deres besvarelse af påbuddet om oplysninger.

⁽¹⁰⁾ Jf. Kommissionens beslutning 2009/323/EF (EUT L 119 af 4.5.2006, s. 12).

⁽¹¹⁾ Domstolens dom af 17.9.1980 i sag 730/79, Philip Morris, Sml. 1980, s. 2671.

- (66) Kommissionen er ikke enig i denne argumentation. I sjette betragtning i direktiv 92/81/EØF præciseres det faktisk, at medlemsstaterne [...], hvis de måtte ønske det, [kan] anvende visse andre fritagelser [...], hvor noget sådant ikke giver anledning til konkurrencefordrejning. Artikel 8, stk. 2, i samme direktiv fastsætter endvidere, at »uden at det berører andre EF-bestemmelser«, kan medlemsstaterne anvende hel eller delvis afgiftsfritagelse eller afgiftslempelse. Ved at nævne muligheden for konkurrenceforvridning udelukker direktiv 92/81/EØF ikke, at fritagelserne kan udgøre statsstøtte. Det skal erindres, at Kommissionens beføjelser, for så vidt angår statsstøtte, er direkte nedfældet i traktaten, og at disse beføjelser ikke kan begrænses af et direktiv, hvis mål er harmonisering af en afgift på europæisk plan.
- (67) Endvidere angiver direktiv 2003/96/EF i betragtning 15 og 24, at foranstaltninger, der har til formål at indføre differentierede afgiftssatser, skal overholde reglerne for det indre marked og konkurrencereglerne for ikke at medføre konkurrenceforvridning. Kravet om, at konkurrencereglerne skal anvendes, bekræftes også i artikel 26 i samme direktiv. Heri påpeges det, at de foranstaltninger, som det drejer sig om, kan udgøre statsstøtte og skal i så fald anmeldes i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3. Det fastslås udtrykkeligt i nævnte artikel, at oplysninger afgivet til Kommissionen i henhold til dette direktiv ikke fritager medlemsstaterne for deres anmeldelsespligt i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3.
- (68) Endelig understreger de italienske myndigheder (jf. betragtning 39 ovenfor), at anvendelsen af afgiftsfritagelser bevirker konkurrenceforvridning — et element, der kendetegner statsstøtte, i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1.
- (69) På grundlag af disse betragtninger konkluderer Kommissionen, at de indrømmede afgiftsfritagelser i henhold til den pågældende ordning er statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1.
- (70) Dog kan visse foranstaltninger i de tilfælde, der angives i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, undtagelsesvis anses for at være forenelige med fællesmarkedet.
- (71) Undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, der vedrører støtte af social karakter til enkelte forbrugere, støtte, som skal råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, og støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, finder ikke anvendelse i den foreliggende sag, uanset hvem støttemodtagerne er.
- (72) Kommissionen er af den opfattelse, at undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), der vedrører udvikling i områder, ikke finder anvendelse på denne ordning, fordi den ikke omfatter støtte til fremme af økonomisk udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse.
- (73) Hvad angår undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra b), skal blot anføres, at det i forbindelse med den foreliggende afgiftsordning ikke drejer sig om et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse og heller ikke om afhjælpning af en alvorlig forstyrrelse i Italiens økonomi. Støtten tilsigter heller ikke at fremme kulturen eller bevare kulturarven som omhandlet i undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra d).
- (74) Det følger således heraf, at den eneste undtagelse, som kan påberåbes, er undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Ifølge den kan støtte kun betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den tilsigter at fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.
- (75) Eftersom støtten under denne ordning ikke er anmeldt støtte, skal støttens forenelighed med fællesmarkedet vurderes efter de statsstøtteregler, der var gældende på det tidspunkt, hvor støtte blev ydet, som præciseret i Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte ⁽¹²⁾.
- (76) Selvom betragtning 172 i de nye EF-rammebestemmelser for statsstøtte til landbrug og skovbrug for 2007-2013 ⁽¹³⁾ fastsætter, at ulovlig statsstøtte, der er blevet ydet, siden direktiv 2003/96/EF trådte i kraft, vil blive betragtet som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), gælder det kun, hvis alle de relevante bestemmelser i dette kapitel er opfyldt, og der ikke er blevet anvendt afgiftsdifferentiering i landbruget. Det samme gælder for ulovlig støtte, der er givet i henhold til direktiv 92/81/EØF.
- (77) I henhold til artikel 1, stk. 1, i direktiv 92/81/EØF, »pålægger medlemsstaterne mineralolier en harmoniseret afgift i overensstemmelse med dette direktiv«. I stk. 2 i samme artikel hedder det, at »medlemsstaterne fastsætter deres satser i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgiftssatserne for mineralolier« ⁽¹⁴⁾.

⁽¹²⁾ EFT C 119 af 22.5.2002, s. 22.

⁽¹³⁾ EUT C 319 af 27.12.2006, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19. Det afgiftsbeløb på gasolie, der er anvendt til opvarmning af væksthuse, er anført i betragtning 43.

- (78) Artikel 5, stk. 2, i direktiv 92/82/EØF fastsætter, at afgiften på gasolie er 18 ECU pr. 1 000 liter, hvis gasolien anvendes til stationære motorer, til udstyr og maskiner, der anvendes inden for byggeri, ingeniørarbejder og offentlige arbejder eller til køretøjer beregnet til brug uden for offentlig vej, eller som ikke har opnået tilladelse til brug primært på offentlig vej.
- (79) I artikel 2, stk. 2, i direktiv 92/81/EØF er det fastsat, at »af andre mineralolier end dem, for hvilke afgiftsniveauet er fastsat i direktiv 92/82/EØF, skal der svares afgift, hvis de er bestemt til at anvendes, afsættes eller anvendes som brændsel eller som motorbrændstof«. Afgiftssatsen er den sats, der gælder for tilsvarende brændsel eller motorbrændstof (den punktafgift på 13 EUR, som de italienske myndigheder angiver, jf. betragtning 43 ovenfor, er den afgiftssats, som gælder for brændsel eller motorbrændstof, med andre ord er afgiftssatsen for svær brændselolie fastsat til 13 EUR pr. 1 000 kg i artikel 2 i samme direktiv).
- (80) I artikel 8, stk. 2, i direktiv 92/81/EØF er det imidlertid fastsat, at »uden at det berører andre EF-bestemmelser, kan medlemsstaterne anvende hel eller delvis afgiftsfritagelse eller afgiftslempelse for mineralolier, der under afgiftsmyndighedernes kontrol anvendes [...] udelukkende inden for landbrug, gartneri, skovbrug og dambrug«.
- (81) I henhold til direktiv 2003/96/EF og med virkning fra 1. januar 2004 ⁽¹⁵⁾ er minimumsafgiftssatsen for fyringsolie fastsat til 21 EUR pr. 1 000 liter (artikel 9 i direktivet og bilag I, tabel C, i direktivet). Artikel 15, stk. 3, i direktivet indeholder en bestemmelse, der svarer til bestemmelsen i artikel 8, stk. 2, i direktiv 92/81/EØF, i henhold til hvilken »medlemsstaterne kan anvende afgifter ned til nul for energiprodukter og elektricitet, der anvendes til arbejde i landbrug, havebrug eller akvakultur og i skovbrug«.
- (82) I henhold til de to nævnte direktiver var der derfor muligt at indrømme fuldstændig afgiftsfritagelse. Da der imidlertid er tale om differentiering mellem afgiftsfritagelser, der begunstiger nogle landbrugsvirksomheder, kan støtteordningen ikke anses for forenelig med fællesmarkedet i lyset af punkt 172 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til landbrug og skovbrug for 2007-2013 ⁽¹⁶⁾.
- (83) I hele den periode, som de to indledte procedurer over for afgiftsfritagelse dækker (fra 3. oktober 2000 til 31. december 2004, jf. betragtning 25 og 27), var det reglerne i rammebestemmelserne for statsstøtte til landbrug (i det følgende benævnt 2000-landbrugsrammebestemmelser) ⁽¹⁷⁾, der var de gældende statsstøtteregler.
- (84) Kommissionen konstaterer under hensyntagen til støttens art (fuldstændig afgiftsfritagelse), at støtten er en ensidig statsstøtteforanstaltning, som blot har til formål at forbedre producenternes økonomiske situation, men som på ingen måde bidrager til sektorens udvikling. Denne konstatering bekræftes i, at de italienske myndigheder i de indgivne supplerende oplysninger forklarer, at støtten begrundes i olieprisstigningerne (se betragtning 39 ovenfor).
- (85) I henhold til punkt 3.5. i 2000-landbrugsrammebestemmelserne anses en sådan støtte som driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet.
- (86) 2000-landbrugsrammebestemmelserne tillader under punkt 5.5 imidlertid undtagelse fra bestemmelserne i ovennævnte punkt 3.5, når der er tale om driftsstøtte i forbindelse med miljøkrav.
- (87) Punkt 5.5.4 i 2000-rammebestemmelserne henviser især til visse tilfælde, hvor der helt eller delvis indrømmes fritagelse for miljøafgifter. Under dette punkt i rammebestemmelserne fastsætter Kommissionen efter at have fastlagt bestemte forbehold, at denne type støtte kan indrømmes, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:
- støtten ydes på et midlertidigt (varighed på højst fem år) og degressivt grundlag
  - det godtgøres, at støtten er nødvendig for at opveje en forringelse af konkurrenceevnen på internationalt plan
  - støtteordningen er et reelt incitament til at mindske anvendelsen af de produktionsmidler, det handler om.
- (88) Kommissionen har i den foreliggende sag konstateret, at støtten ikke ydes på et degressivt grundlag, eftersom fritagelsen — på grundlag af finanslovenes forskellige artikler, der indeholder bestemmelser om afgiftsfritagelse — var delvis indtil 31. december 2000 og fuldstændig for hver af perioderne som anført i betragtning 27 ovenfor. Støtten blev heller ikke ydet på et midlertidigt grundlag, eftersom fritagelserne bortset fra i andet halvår af 2001 reelt blev ydet på et varigt grundlag i hele perioden. De italienske myndigheder har henvist til den særlige vanskelige situation i konkurrencemæssig henseende (jf. betragtning 42), men ikke fremlagt tal, der bekræfter forringelsen af konkurrenceevnen. Endelig anses for det usandsynligt, at en fritagelsesordning, der pr. definition gør brændstofferne billigere, kan tilskynde støttemodtagerne til at reducere forbruget af de pågældende produktionsmidler (uanset om det drejer sig om væksthuse eller i udvidet forstand om brændstoffer, hvis de anses som værende produktionsmidler).

⁽¹⁵⁾ Undtagen ved nogle bestemmelser, der ikke vedrører den foreliggende sag.

⁽¹⁶⁾ Jf. fodnote 13.

⁽¹⁷⁾ EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2.

- (89) Den undersøgte statsstøtte kan derfor ikke findes begrundet alene på grundlag af bestemmelserne i 2000-landbrugsrammebestemmelserne, der gør det muligt at betragte decideret driftsstøtte som forenelig med fællesmarkedet.
- (90) 2000-landbrugsrammebestemmelserne indeholder i punkt 5.6.2 imidlertid også en bestemmelse om, at det er muligt at undersøge støtte fra sag til sag under hensyntagen til principperne i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse.
- (91) Når der tages hensyn til den periode, som de to procedurer vedrører, skal følgende regler på statsstøtteområdet tages i betragtning ved undersøgelsen af støttens forenelighed:
- for perioden fra 3. oktober 2000 til 2. februar 2001 er det rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse fra 1994 (i det følgende benævnt »1994-rammebestemmelserne«)⁽¹⁸⁾
- for perioden fra 3. februar 2001 til 31. december 2004 er det rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse med virkning fra 3. februar 2001 (i det følgende benævnt »2001-rammebestemmelserne«)⁽¹⁹⁾.
- (92) Ifølge 1994-rammebestemmelserne (punkt 3.4) kan Kommissionen fravige princippet om forbud mod driftsstøtte, når støtten kun er en kompensation for de produktionsomkostninger, der ligger ud over de traditionelle omkostninger, at de kun er midlertidige og principielt degressive, så der skabes et incitament til at mindske forureningen eller at fremme en mere effektiv ressourcudnyttelse.
- (93) Punkt 3.4 præciserer, at midlertidig fritagelse for nye miljøskatter kan tillades, hvor det er nødvendigt for at opveje nedsat, navnlig international, konkurrenceevne. En yderligere faktor at tage i betragtning er, hvad de pågældende virksomheder skal gøre til gengæld for at mindske den forårsagede forurening. Bestemmelsen finder også anvendelse for afgiftsfritagelser, der er fastsat i fællesskabslovgivningen.
- (94) Udover – som anført i vurderingen på baggrund af punkt 5.5.4. i 2001-rammebestemmelserne – at støtten hverken er midlertidig eller degressiv og ikke rummer noget incitament, konstaterer Kommissionen, at der blandt de oplysninger, den råder over, ikke er noget, der vidner om, at støtten kun er en kompensation for de produktionsomkostninger, der ligger ud over de traditionelle omkostninger. Støtten opfylder derfor ikke de betingelser i betragtning 92 ovenfor, som ville have gjort den forenelig med fællesmarkedet.
- (95) I den foreliggende sag er betingelserne i betragtning 93 ovenfor ikke relevante, da støtten ikke angår nye skatter og afgifter (punktafgifterne eksisterede før den periode, som de to procedurer vedrører: for eksempel henviser artikel 24, stk. 3, i lov nr. 388 af 23. december 2000, der indfører fuldstændig afgiftsfritagelse i perioden 1. januar til 30. juni 2001, til lov nr. 662 fra 1996, som allerede omhandlede afgifter og henviste til lovdekret nr. 504/1995, der indeholdt den sammenfattende lovekendtgørelse om skatter og afgifter på produktion og forbrug). Kommissionen bemærker i den forbindelse, at de italienske myndigheder ikke har anfægtet, at de undersøgte afgifter har karakter af »eksisterende afgifter«. Desuden har de aldrig gjort gældende, at de pågældende skatter og afgifter er indført for nylig (jf. betragtning 40 og 45 ovenfor).
- (96) Støtten kan derfor ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet på baggrund af bestemmelserne i 1994-rammebestemmelserne.
- (97) 2001-rammebestemmelserne skelner mellem nye afgifter (punkt 51.1) og eksisterende afgifter (punkt 51.2 og 52).
- (98) Kommissionen konstaterer, at de afgifter, som er genstand for fritagelse, skal betragtes som eksisterende afgifter i den omhandlede periode, fordi — ud over betragtningerne i betragtning 95 — er fritagelserne blevet besluttet år for år i de forskellige finanslove og ikke i en eller anden lov, der er vedtaget med automatiske undtagelser på et eller andet tidspunkt i den omhandlede periode. Som Kommissionen allerede har anført i punkt 95, har de italienske myndigheder ikke anfægtet, at de undersøgte afgifter har karakter af »eksisterende afgifter«, ligesom de heller ikke har gjort gældende, at afgifterne er indført for nylig.
- (99) Som anført i betragtning 40 giver punkt 51.2 i 2001-rammebestemmelserne mulighed for at anvende de betingelser, der er anført under punkt 51.1. for nye afgifter, på eksisterende afgifter, når følgende to betingelser begge er opfyldt:
- den pågældende afgift skal have en mærkbar virkning, hvad angår miljøbeskyttelse

⁽¹⁸⁾ EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.

⁽¹⁹⁾ Jf. fodnote 5.

- undtagelserne til fordel for modtagervirksomhederne skal være fastlagt ved vedtagelsen af afgiften, eller skal være blevet nødvendige på grund af en betydelig ændring af de økonomiske vilkår, som stiller virksomhederne i en særlig vanskelig situation i konkurrencemæssig henseende. I sidstnævnte tilfælde kan afgiftsbeløbet ikke nedsættes mere end, hvad der svarer til den omkostningsforhøjelse, som er forårsaget af de ændrede økonomiske vilkår. Når denne omkostningsforhøjelse forsvinder, skal afgiftslempelsen ligeledes ophøre.
- (100) Kommissionen erkender, at en afgift som punktafgift på fyringsgasolie, der resulterer i en prisforhøjelse for gasolie, kan foranledige brugerne til at reducere forbruget af gasolie og indebære en positiv virkning, når det gælder miljøbeskyttelse. Fritagelserne blev imidlertid fastsat år efter år, kun afbrudt mellem 1. juli og 31. december 2001 (jf. betragtning 27 ovenfor), og de italienske myndigheder har hverken bevist eller gjort gældende, at der blev truffet beslutning om undtagelserne, da punkt-afgiften blev vedtaget. De har derimod understreget, at undtagelserne blev vedtaget for at afbøde et rent konjunkturmæssigt fænomen, dvs. afbøde virkningerne af prisstigningerne på olieprodukterne.
- (101) Det er ikke muligt at godtage de italienske myndigheders påstand om, at Kommissionen burde foretage sin analyse, som om fritagelserne var blevet besluttet på samme tidspunkt som afgifternes indførelse. De samme myndigheder henviser til Kommissionens beslutning K(2005) 4436 (jf. betragtning 42 ovenfor). Kommissionen havde i den pågældende beslutning (jf. navnlig betragtning 74 heri) baseret sine konklusioner på det forhold, at fritagelserne var blevet besluttet længe før 2001-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse. I det foreliggende tilfælde bør det dog konstateres, at de første fritagelser stammer fra oktober 2000, altså kort tid inden de pågældende rammebestemmelser trådte i kraft. Det skal dog siges, at de italienske myndigheder ikke på noget tidspunkt tidligere har påberåbt sig fritagelserne.
- (102) Hvad derimod angår den anden af betingelserne (jf. punkt 51.2, andet led, i 2001-rammebestemmelserne), har de italienske myndigheder ikke fremlagt bevis for, at der er sket en betydelig ændring af de økonomiske vilkår, der havde kunnet stille virksomhederne i en særlig vanskelig situation i konkurrencemæssig henseende (jf. betragtning 88 ovenfor), og heller ikke bevist, at afgiftsfritagelsesbeløbet ikke nedsættes mere end, hvad der svarer til den omkostningsforhøjelse, som er forårsaget af de ændrede økonomiske vilkår. Hvad angår navnlig konkurrencespørgsmålet, indeholder tallene i tabellerne i betragtning 42 og 46 ovenfor ikke noget sammenligningsgrundlag, og de giver derfor heller ikke noget billede af de italienske væksthusgartneres forringede konkurrencevilkår. Det bør i denne forbindelse understreges, at oliepriserne har ramt hele Europa og ikke kun Italien.
- (103) Eftersom begge betingelser i punkt 99 ovenfor ikke er opfyldt, finder bestemmelserne i punkt 51.2 ikke anvendelse og følgelig heller ikke punkt 51.1 i 2001-rammebestemmelserne.
- (104) Selv hvis bestemmelserne i punkt 51.2 havde fundet anvendelse, ville de pågældende fritagelser ikke kunne anses for forenelige, hvad angår punkt 51.1, der fastsætter:
- »Når en medlemsstat af miljøhensyn indfører en ny afgift i en erhvervssektor eller for produkter, hvor der ikke er sket en afgiftsharmonisering på fællesskabsplan, eller når den afgift, som medlemsstaten påtænker at indføre, er højere end den afgift, der er fastsat ved EF-standard, er det Kommissionens opfattelse, at beslutninger om fritagelse med en varighed på ti år uden degressivitet kan være berettigede i to tilfælde:
- a) Når sådanne fritagelser er betinget af, at der mellem den pågældende medlemsstat og modtagervirksomhederne indgås aftaler, hvorefter virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder forpligter sig til at nå miljøbeskyttelsesmål i løbet af fritagelsesperioden, eller når virksomhederne forpligter sig til at indgå frivillige aftaler med samme målsætning. Aftalerne eller forpligtelserne kan især gælde nedbringelse af energiforbrug, nedbringelse af emissionsniveau eller andre miljøvenlige foranstaltninger. Den enkelte medlemsstat forhandler om aftalernes indhold, som vil blive vurderet af Kommissionen i forbindelse med anmeldelsen af påtænkte støtteforanstaltninger. Medlemsstaten skal tilrettelægge en grundig opfølgning på virksomhedernes eller virksomhedssammenslutningernes efterlevelse af deres forpligtelser. Aftaler, der indgås mellem medlemsstaten og de pågældende virksomheder eller virksomhedssammenslutninger, skal indeholde en sanktionsklausul i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelserne.
- Disse bestemmelser gælder også, når en medlemsstat lader en afgiftslempelse være betinget af et krav med samme virkning som ovennævnte aftaler eller forpligtelser.
- b) Sådanne fritagelser kan ikke være betinget af indgåelse af en aftale mellem medlemsstaten og modtagervirksomhederne, hvis følgende alternative betingelser er opfyldt:
- når lempelsen vedrører en EF-afgift, skal det af virksomhederne faktisk betalte beløb efter fradrag stadig være højere end EF-minimumsbeløbet, så niveauet tilskynder virksomhederne til at arbejde for en forbedring af miljøbeskyttelsen

— når lempelsen vedrører en national afgift, og der ikke findes en EF-afgift på området, skal modtagervirksomhederne ikke desto mindre betale en betydelig del af den nationale afgift.»

(105) I det givne tilfælde var de anvendte punktafgifter (fritagelser eller lempelser ikke indregnet) ganske vist højere end det harmoniserede afgiftsniveau (jf. betragtning 43 og 46); men der ser ikke ud til at være indgået aftaler som omhandlet i punkt 51.1, litra a), mellem medlemsstaten og de begunstigede, eller at disse af sig selv havde indgået sådanne aftaler (Kommissionen er ikke blevet informeret om nogen aftale). De italienske myndigheder har i øvrigt understreget, at de pågældende fritagelser blev givet som hjælp til at klare de vanskelige konjunkturer, og de har aldrig nævnt noget om, at støttemodtagerne til gengæld skulle opfylde nogle miljømål.

(106) Den alternative betingelse til konklusionen om aftaler, jf. ovennævnte punkt 51.1, litra b), kan heller ikke anvendes i det foreliggende tilfælde, fordi væksthushusholdningerne i den pågældende periode, der ligger efter ikrafttrædelsen af 2001-rammebestemmelserne, modtog fuldstændig fritagelse for punktafgifterne; de har således ikke betalt et beløb, der var højere end EF-minimumsbeløbet⁽²⁰⁾, og som skulle tilskynde virksomhederne til at arbejde for en forbedring af miljøbeskyttelsen, som fastsat i samme rammebestemmelser i de tilfælde, hvor lempelsen vedrører en EF-afgift.

(107) Punkt 52 i 2001-rammebestemmelserne angiver, at de betingelser, der er anført under punkt 51.1 for nye afgifter finder tilsvarende anvendelse, når en eksisterende afgift forhøjes meget, og medlemsstaten mener, at undtagelser er nødvendige for visse virksomheder. Det bør følgelig undersøges, om punktafgifterne er blevet forhøjet meget.

(108) Af tabellen i betragtning 46 ovenfor fremgår det, at punktafgifterne ikke er blevet forhøjet meget, da følgende konstateres: - 5,4 % i perioden 1999-2000, - 6,98 % i perioden 1999-2001, + 1,9 % i perioden 1999-2002 og + 1,3 % i perioden 1999-2003. Fra år til år var punktafgifternes udvikling følgende: - 5,4 % fra 1999 til 2000, - 1,6 % fra 2000 til 2001, + 9,5 % fra 2001 til 2002 og

- 0,5 % fra 2002 til 2003. Det fremgår følgelig, at afgifterne blev mindre og mindre, bortset fra 2001 og 2002. Forhøjelsen i den pågældende periode kan således ikke anses for stor, da den i praksis ikke har haft nogen virkning for prisudviklingen for fyringsolie (på grundlag af tallene i tabellen steg forbrugerprisen på fyringsolie i disse to år kun 2,2 %). Bestemmelserne i punkt 52 i 2001-rammebestemmelserne kan således ikke anvendes i dette tilfælde.

(109) Punkt 53 i 2001-rammebestemmelserne angiver, at »Når afgiftslempelserne vedrører en afgift, som er omfattet af en afgiftsharmonisering på fællesskabsplan, og hvis den nationale afgift er lavere end eller lig med EF-mindstesatsen [...] bør eventuelle fritagelser opfylde de betingelser, der er fastlagt i punkt 45 og 46, og en undtagelse fra EF-mindstesatserne kræver under alle omstændigheder en udtrykkelig godkendelse«.

(110) Punkt 45 i 2001-rammebestemmelserne anfører, at degressiv støtte højst kan ydes i fem år, og at støtteintensiteten kan være indtil 100 % af meromkostningerne⁽²¹⁾ det første år, men skal derefter lineært nedsættes til en nulsats ved udgangen af det femte år.

(111) I punkt 46 i 2001-rammebestemmelserne anføres, at for ikke-degressiv støtte er varigheden begrænset til fem år, og intensiteten kan højst udgøre 50 % af meromkostningerne.

(112) Kommissionen har i denne sag allerede konstateret, at støtten ikke var degressiv (jf. betragtning 88 ovenfor). Følgelig vil kun bestemmelserne i punkt 46 i rammebestemmelserne i givet fald kunne finde anvendelse. Men de italienske myndigheders oplysninger sætter ikke Kommissionen i stand til at konkludere, at støtteintensiteten var begrænset til 50 % af meromkostningerne forårsaget af punktafgifterne i forhold til markedspriserne for væksthusholdningsprodukter.

(113) Sådant støtte kan således ikke anses for forenelig på grundlag af bestemmelserne i punkt 46 i 2001-rammebestemmelserne og følgelig heller ikke på grundlag af bestemmelserne i punkt 53 i de samme rammebestemmelser.

⁽²⁰⁾ 13 EUR pr. 1 000 kg for perioden 2000-2003 og 21 EUR pr. 1 000 liter — jf. betragtning 43.

⁽²¹⁾ Meromkostningerne er defineret i punkt 43 i rammebestemmelserne: Det drejer sig om meromkostninger i forhold til markedspriserne for de pågældende produkter.

- (123) I henhold til artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 anvendes samme princip på støtte, som er bevilget før forordningens ikrafttrædelse, hvis støtten opfylder alle betingelserne i artikel 1 og 3.
- (124) Den 1. januar 2008 blev forordning (EF) nr. 1860/2004 afløst af Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte til produktion af landbrugsprodukter⁽²⁶⁾, der forhøjer de minimis-støtten pr. modtager til 7 500 EUR over en periode på tre regnskabsår uanset støttens form og indhold inden for et loft pr. medlemsstat svarende til 0,75 % af den årlige produktion.
- (125) Artikel 6, stk. 1, i nævnte forordning siger, at forordningen »finder anvendelse på støtte, som før den 1. januar 2008 er ydet til virksomheder i landbrugsproduktionssektoren, hvis støtten opfylder alle betingelser i artikel 1 til 4, med undtagelse af kravet om den udtrykkelige henvisning til denne forordning, jf. artikel 4, stk. 1, første afsnit«.
- (126) På denne baggrund betragter Kommissionen ikke som statsstøtte de afgiftslempelser, der ikke overstiger 3 000 EUR, forudsat at de på det tidspunkt, de blev givet, var i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1860/2004, og heller ikke de afgiftslempelser, der ikke overstiger 7 500 EUR forudsat, at de på det tidspunkt, de blev givet, var i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1535/2007 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Støtteordningen i form af fritagelse for punktafgifter på fyringsolie til opvarmning af væksthuse, som er blevet anvendt ulovligt af Italien i perioden fra den 3. oktober 2000 til den 30. juni 2001 samt i årene 2002, 2003 og 2004, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

1. Italien skal fra støttemodtagerne tilbagesøge den uforenelige støtte, der er ydet i medfør af den i artikel 1 omhandlede ordning.
2. Det beløb, der skal tilbagesøges, pålægges renter fra det tidspunkt, hvor den blev udbetalt til støttemodtagerne, og indtil den er tilbagebetalt.
3. Beløbet beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EF) nr. 794/2004.

Artikel 3

Tilbagesøgningen af støtte, der er tildelt i henhold til den i artikel 1 omhandlede støtteordning, iværksættes omgående og effektivt.

Italien sikrer, at denne beslutning gennemføres inden for en frist på fire måneder fra det tidspunkt, hvor denne beslutning forelægges.

Artikel 4

Senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning sender Italien Kommissionen følgende oplysninger:

- a) listen over de støttemodtagere, der har modtaget støtte i henhold til den i artikel 1 omhandlede støtteordning, og det samlede støttebeløb, som hver enkelt af dem har modtaget i henhold til ordningen
- b) oplysning om, hvor stort et beløb (hovedstol og renter) der skal tilbagesøges hos de enkelte støttemodtagere
- c) en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der allerede er truffet eller er planlagt for at efterkomme beslutningen
- d) dokumenter, der attesterer det påbud om tilbagebetaling af støtte, der er tilsendt støttemodtagerne.

Italien holder Kommissionen underrettet om udviklingen i de foranstaltninger, der på nationalt plan træffes for at efterkomme denne beslutning, indtil den støtte, der er tildelt i henhold til den i artikel 1 omhandlede støtteordning, er fuldt tilbagebetalt. Italien indsender på Kommissionens anmodning straks oplysninger om, hvilke foranstaltninger der allerede er truffet eller planlagt for at efterkomme beslutningen. Italien giver tillige detaljerede oplysninger om de støttebeløb og renter, støttemodtagerne allerede har tilbagebetalt.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2009.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

⁽²⁶⁾ EUT L 337 af 21.12.2007, s. 35.